

Sygn. akt **IC 1928/17**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w Wydziale I Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący SSR Mariusz Kubiczek

Protokolant st. sekr. sądowy Karolina Bieniek

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2018 roku w Tomaszowie Maz.

przy udziale -----

na rozprawie

sprawy z powództwa- M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S.

przeciwko - (...) S.A. w W.,

o zapłatę

orzeka:

zasądza od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda M. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S. kwotę **4.017,97zł** (cztery tysiące siedemnaście i 97/100 złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, liczonymi od kwoty 3.833,47 złotych od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty, od kwoty 184,50 złotych od dnia 7 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 1.118,00 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 czerwca 2017 roku powód M. S. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w S., zastąpiony przez radcę prawnego, domagał się zasądzenia od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. kwoty 4.017,97 złotych z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.833,47 złotych od dnia 23 marca 2017 roku do dnia zapłaty; od kwoty 184,50 złotych od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty- tytułem zwrotu kosztów naprawy pojazdu wraz z kosztami procesu /k-2/.

Pozwany – (...) S.A. z siedzibą w W., zastąpiony przez radcę prawnego, wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu / k-39 i nast., k-95- sprzeciw od nakazu zapłaty/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 17 lutego 2017 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ samochód osobowy marki T., numer rej. (...) należący do powoda D. P.. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie obowiązkowe w (...) S.A. z siedzibą w W..

D. P. zgłosił szkodę w pozwanym Towarzystwie, a w dniu 13 marca 2017 roku, w wyniku likwidacji szkody pozwany przyznał D. P. odszkodowanie w wysokości 5.963,12 złotych.

W dniu 24 marca 2017 roku D. P. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności przysługującej jemu w stosunku do pozwanego Towarzystwa. Pismem z dnia 24 marca 2017 roku powód zawiadomił o cesji wierzytelności pozwane Towarzystwo. Jednocześnie pismem opatrzonym tą samą datą wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 4.017,97 złotych

z odsetkami ustawowymi od dnia 23 marca 2017 roku oraz zapłaty kwoty 184,50 złotych za wykonanie kalkulacji kosztów naprawy pojazdu w systemie A. – załączając fakturę. W uzasadnieniu żądania podniesiono, że koszty naprawy pojazdu zostały rażąco zaniżone przez pozwanego do kwoty 5.963,12 złotych, podczas gdy koszt naprawy pojazdu wynosi kwotę 9.796,56 złotych.

/dowód; pismo ozwanego o przyznaniu odszkodowania k-20, informacja o wysokości szkody k-25, kosztorys E. k-26 do k-28, umowa przelewu wierzytelności k-9 do k-10, zawiadomienie o przelewie k-11, prywatna kalkulacja naprawy k-13 do k-18, faktura k-19, wezwanie do zapłaty k-7 do k-8/.

Biegły rzeczoznawca samochodowy stwierdził, że kosztorys naprawy pojazdu /T. (...) o nr rej. (...)/ sporządzony został przez pozwanego w systemie E.. W kalkulacji naprawy wykonanej przez pozwanego zastosowane zostały stawki za roboczogodzinę w wysokości 54,00 złotych /netto/, z potrąceniem cen oryginalnych części zamiennych w wysokości 20 % (części oryginalne z logo T.) i wprowadzono pomniejszony współczynnik odchylenia na materiał lakierniczy w wysokości 67 %. Ostatecznie pozwany oszacował koszt naprawy pojazdu na kwotę 5.963,12 złotych (brutto).

Koszt naprawy pojazdu T. (...) uszkodzonego w dniu 17 lutego 2017 roku, przy użyciu oryginalnych części zamiennych (logo producenta pojazdu) oszacował biegły na około 10.311,00 złotych (brutto).

Koszt naprawy pojazdu przy użyciu alternatywnych części zamiennych (tzw. zamienników jakości Q) oszacował biegły na około 10.321,00 złotych (brutto).

W tym konkretnym przypadku zastosowanie do naprawy części bez logo producenta pojazdu przywróci pojazd do stanu sprzed szkody z dnia 17 lutego 2017 roku. koszt naprawy przy zastosowaniu części alternatywnych jest nieco wyższy, jak przy zastosowaniu części oryginalnych z logo producenta pojazdu.

Proponowana przez pozwanego kwota 5.963,12 złotych, wynikająca z kosztorysu E. ' s nr (...) z dnia 28 lutego 2017 roku nie pozwala na przywrócenie pojazdu marki T. o nr rej. (...) do stanu sprzed szkody. W wyniku analizy kosztorysu pozwanego biegły stwierdził, że pozwany nie uwzględnił wszystkich części wymagających wymiany, bądź naprawy oraz dodatkowych prac związanych z wymianą części, naprawą pojazdu oraz części jednorazowych , których wymiana jest wymagana do prawidłowej naprawy pojazdu, zgodnej z technologią producenta pojazdu.

/ dowód: opinia biegłego K. W. k-66 do k-94/.

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zebrany materiał dowodowy w postaci dokumentów /złożonych przez strony/, był poddany pod ocenę biegłego rzeczoznawcy samochodowego / k-66 i następne/ . Biegły w sposób jednoznaczny wypowiedział się co do oceny procesu likwidowania szkody- poddając analizie zakres uszkodzeń oraz potrzebę użycia części oryginalnych z logo producenta bądź tzw. zamienników w oparciu o obowiązujące stawki tzw. roboczogodziny- w procesie likwidacji szkody.

Opinia opiera się o analizę zebranych w sprawie dowodów, zawiera jasne i czytelne wnioski, koresponduje z pozostałym materiałem dowodowym.

W ocenie Sądu opinia wydana przez K. W. opracowana została w sposób rzetelny i kompleksowy. Biegły odniósł się do wszystkich możliwych kwestii i zarzutów /k-66/. Przedstawione przez biegłego stanowisko zostało gruntownie umotywowane.

Opinia biegłego zawiera logiczne wnioski i ich uzasadnienie, dlatego też doszedł Sąd do przekonania, że zasługuje na danie jej w pełni wiary.

Zgodnie z treścią przepisu art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

O ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody / art.824¹ §1 k.c./.

Do umów ubezpieczenia obowiązkowego, w sprawach nieuregulowanych w ustawie, stosuje się przepisy kodeksu cywilnego / porusza art.22 ust.1 powołanej ustawy- ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych z dnia 22 maja 2003r. (Dz.U. nr 124, poz.1152 z późniejszymi zmianami)/.

Zakres odszkodowania wyznacza również dyspozycja przepisu art. 361 § 2 k.c. stanowiąc, że / ... / w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone.

Dla rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie pomocne jest orzecznictwo Sądu Najwyższego, wyjaśniając w jaki sposób należy interpretować wskazane przepisy, a w szczególności w wyroku z dnia 20 lutego 2002r. V CKN 903/00 / opublikowany OSNC 2003, numer 1, poz. 15/.

W wyroku z dnia 20 lutego 2002r. Sąd Najwyższy wyraził pogląd, że jeżeli koszt naprawy samochodu jest wyższy od jego wartości przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku.

Określenie pojęć „szkody” i „ odszkodowania” w razie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń za szkody wyrządzone ruchem pojazdów mechanicznych, następuje na gruncie kodeksu cywilnego, bowiem zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu ponosi co do zasady odpowiedzialność w granicach odpowiedzialności sprawcy szkody / art. 9 ust.1 ustawy z dnia 22 maja 2003r./.. Świadczenie zobowiązanego, polegające na przywróceniu stanu poprzedniego lub zapłaceniu kwoty odpowiadającej wartości takiego przywrócenia / kosztów naprawy samochodu/, nie powinno przekraczać kosztów celowych, ekonomicznie uzasadnionych. Gdy w konkretnych okolicznościach sprawy zostanie stwierdzony brak ekonomicznego uzasadnienia naprawienia szkody we wskazany sposób, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do innej formy odszkodowania. Polega ona na zapłaceniu kwoty wyrównującej uszczerbek majątkowy wyrażający się różnicą pomiędzy wartością samochodu przed i po uszkodzeniu. Typową sytuacją, wymagającą określenia zakresu odszkodowawczego, jest sytuacja, w której koszt naprawy samochodu znacznie przekraczałby wartość samochodu przed wypadkiem; wtedy przywrócenie stanu poprzedniego pociągałoby za sobą dla poszkodowanego nadmierne koszty / art. 363 § 1 k.c./.. Gdyby więc koszt naprawy samochodu był znacznie wyższy od wartości samochodu przed uszkodzeniem, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do kwoty odpowiadającej różnicy wartości samochodu sprzed i po wypadku.

Biorąc pod rozwagę przedstawione powyżej orzecznictwo oraz wnioski zawarte w opinii biegłego rzeczoznawcy samochodowego stwierdzić należy, że powodowi należy się zwrot kosztów naprawy pojazdu przy użyciu części oryginalnych i serwisowych części zamiennych, który to koszt biegły wycenił na kwoty odpowiednio 10.311,00 złotych oraz 10.321,00 złotych/ brutto/.

W ocenie Sądu, przyjęcie kosztów naprawy według powyższego zestawienia /wybór pomiędzy zaproponowanymi kwotami/ jest obojętny, gdyż żądanie powoda nie przekracza którejkolwiek z podanych kwot.

Mając na uwadze powyższe rozważania **Sąd zasądził** od pozwanego na rzecz powoda **kwotę 4.017,97 złotych** / tj. różnicę pomiędzy kwotą naprawy przyjętą w prywatnej kalkulacji, a następnie ustaloną przez biegłego = 9.796,59 zł brutto – 5.963,12 zł brutto, wypłaconą przez pozwanego + 184,50 zł (koszt prywatnej opinii k-19)/.

Odsetki od zasądzonej kwoty przyjęto od dat wskazanych w pozwie /k-2/, uznając bieg odsetek od kwoty 3.833,47 złotych od dnia 23 marca 2017 roku za uzasadniony przepisem art. 817 § 1 k.c., co do żądania kwoty 184,50 złotych (zwrot kosztów prywatnej opinii) odsetki przyjęto od dnia wniesienia powództwa, tj. od dnia 7 czerwca 2017 roku – k-33 /art. 481 § 1 k.c./.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. przyjmując zasadę odpowiedzialności za wynik sprawy. Na koszty te składają się; opłata od pozwu = 201,00 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego = 900,00 zł- obliczone na podstawie rozporządzenia M.S. z dnia 12 października 2016 roku, opłata skarbową od pełnomocnictwa = 17,00 zł.